

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 53/21
Luksemburg, 14 kwietnia 2021 r.

Wyrok w sprawie T-388/20
Ryanair DAC/Komisja

Gwarancja Finlandii na rzecz przewoźnika lotniczego Finnair mająca na celu pomoc w uzyskaniu od funduszu emerytalnego pożyczki w wysokości 600 mln EUR przeznaczonej na zaspokojenie jego potrzeb w funduszu bieżącym w następstwie pandemii Covid-19 jest zgodna z prawem Unii

Gwarancja była niezbędna dla zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce fińskiej ze względu na znaczenie Finnaira dla tej gospodarki

W dniu 13 maja 2020 r. Finlandia zgłosiła Komisji środek pomocy w postaci gwarancji państwa na rzecz fińskiego przewoźnika lotniczego Finnair Plc, zmierzający do ułatwienia mu uzyskania od funduszu emerytalnego pożyczki w wysokości 600 mln EUR przeznaczonej na zaspokojenie jego potrzeb w funduszu bieżącym. Gwarancja obejmująca 90% pożyczki była ograniczona do maksymalnego okresu trzech lat i mogła być uruchomiona w przypadku niewywiązania się Finnaira z jego zobowiązań wobec funduszu emerytalnego.

Powołując się na swój komunikat w sprawie tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii Covid-19¹, Komisja zakwalifikowała gwarancję udzieloną Finnairowi jako pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE². Zgodnie z tym postanowieniem pomoc mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym.

Przewoźnik lotniczy Ryanair wniósł skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, która została jednak oddalona przez dziesiątą izbę w składzie powiększonym Sądu Unii Europejskiej. Izba ta zbadała w tym kontekście po raz pierwszy zgodność z prawem indywidualnej pomocy państwa przyjętej w celu przeciwdziałania konsekwencjom pandemii Covid-19 w świetle art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE³.

Ocena Sądu

Sąd przeprowadził w pierwszej kolejności analizę zgodności z prawem zaskarżonej decyzji w świetle art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.

Z jednej strony, w odniesieniu do zarzutów, że pomoc, z której korzysta tylko jedno przedsiębiorstwo, nie może zaradzić poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, Sąd przypomniał najpierw, że postanowienie to ma zastosowanie zarówno do systemów pomocy, jak i do pomocy indywidualnej. Pomoc indywidualna może zatem zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli jest

¹ Komunikat Komisji w sprawie tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii Covid-19 (Dz.U. 2020, C 91 I, s. 1), zmieniony w dniu 3 kwietnia 2020 r. (Dz.U. 2020, C 112 I, s. 1).

² Decyzja Komisji C(2020) 3387 final z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56809 (2020/N) – Finlandia COVID-19: Gwarancja państwa przyznana Finnairowi.

³ W wyroku z dnia 17 lutego 2021 r., Ryanair/Komisja, [T-238/20](#) (zob. również komunikat prasowy nr [16/21](#)), Sąd przeprowadził analogiczne badanie zgodności z prawem systemu pomocy państwa przyjętego przez Szwecję w celu przeciwdziałania konsekwencjom pandemii Covid-19 na szwedzkim rynku transportu lotniczego. W wyrokach z dnia 14 kwietnia 2021 r., Ryanair/Komisja, [T-378/20](#), i Ryanair/Komisja, [T-379/20](#) (zob. również komunikat prasowy nr [52/21](#)), Sąd zbadał ponadto dwa odrębne indywidualne środki pomocy na podstawie art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE.

konieczna, odpowiednia i proporcjonalna do zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce danego państwa członkowskiego.

Następnie Sąd wyjaśnił, że **ewentualna upadłość Finnaira miałyby poważne konsekwencje dla gospodarki fińskiej, wobec czego gwarancja państwa, która ma na celu utrzymanie działalności Finnaira i zapobieżenie temu, by jego ewentualna upadłość jeszcze bardziej zakłóciła gospodarkę fińską, jest odpowiednia do tego, aby przyczynić się do zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce fińskiej spowodowanym przez pandemię Covid-19.**

To ustalenie Sądu opiera się na okoliczności, że Finnair:

- jest głównym przewoźnikiem lotniczym w Finlandii, który przewiózł blisko 15 mln pasażerów w 2019 r., to jest 67% wszystkich pasażerów przewiezionych do, z i w obrębie Finlandii;
- jest głównym operatorem lotniczego transportu towarowego w Finlandii, zaspokaja potrzeby wielu przedsiębiorstw znajdujących się na terytorium fińskim zarówno w zakresie eksportu, jak i importu towarów, i dysponuje rozległą siecią azjatycką;
- posiada 6800 pracowników, a jego zakupy u dostawców, w większości fińskich, opiewają na 1,9 mld euro w 2019 r.;
- ma znaczny wkład w badania prowadzone w Finlandii i jest szesnastą największą spółką w Finlandii pod względem wkładu do PKB tego kraju.

Z drugiej strony, odnośnie do zarzutów dotyczących faktu, że Komisja nie dokonała wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej skutkami negatywnymi, Sąd stwierdził, że art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE nie wymaga takiej analizy, w przeciwieństwie do tego, co zostało wyrażone w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Wyważenie takie nie jest też wymagane na podstawie komunikatu w sprawie ram tymczasowych.

W drugiej kolejności Sąd zbadał podnoszone naruszenie zasady niedyskryminacji. W tym względzie Sąd zaznaczył najpierw, że z natury swej pomoc indywidualna wprowadza różnicę w traktowaniu, a nawet dyskryminację, która jest jednak nierozzerwalnie związana z indywidualnym charakterem tego środka. Twierdzenie, że taka pomoc jest sprzeczna z zasadą niedyskryminacji, sprowadza się zasadniczo do systematycznego podważania zgodności z rynkiem wewnętrznym każdej pomocy indywidualnej, podczas gdy prawo Unii zezwala państwom członkowskim na przyznanie takiej pomocy przy zachowaniu warunków przewidzianych w art. 107 TFUE.

Ponadto, przy założeniu, że różnica w traktowaniu spowodowana przez gwarancję przyznaną Finnairovi może zostać zrównana z dyskryminacją, należy zbadać, czy jest ona uzasadniona zgodnym z prawem celem i czy jest konieczna, odpowiednia i proporcjonalna do jego osiągnięcia.

Zdaniem Sądu warunki przyznania **gwarancji udzielonej Finnairovi mogą przyczynić się do osiągnięcia zamierzonego celu, ponieważ istnienie poważnego zaburzenia w gospodarce fińskiej z powodu pandemii Covid-19 i jej znaczne negatywne skutki na fińskim rynku transportu powietrznego zostały wykazane zgodnie z prawem. Środek pomocy jest ponadto konieczny, gdyż Finnairovi grozi upadłość z powodu nagłej zapaści jego działalności spowodowanej pandemią i braku możliwości zaspokojenia zapotrzebowania na płynność finansową na rynkach kredytowych. Wreszcie, biorąc pod uwagę znaczenie Finnaira dla gospodarki fińskiej, przyznanie gwarancji państwa wyłącznie temu przedsiębiorstwu nie wykracza poza granice tego, co jest odpowiednie i konieczne do realizacji celów, do których dąży Finlandia.**

W trzeciej kolejności, w odniesieniu do zarzutów dotyczących naruszenia swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości, Sąd stwierdził, że **Ryanair nie wykazał, w jaki sposób wyłączny charakter przyznania gwarancji państwa miałyby zniechęcać go do podjęcia działalności w Finlandii** lub świadczenia usług z i do tego kraju. Sąd wyjaśnił, że Ryanair nie wskazał okoliczności faktycznych lub prawnych powodujących, że rozpatrywana pomoc indywidualna wywoływałaby skutki ograniczające, wykraczające poza te, które aktywują zakaz

ustanowiony w art. 107 ust. 1 TFUE, ale które są jednak konieczne i proporcjonalne do zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce fińskiej spowodowanym przez pandemię Covid-19, zgodnie z wymogami art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.

Sąd oddalił wreszcie jako bezzasadne zarzuty dotyczące rzekomego naruszenia obowiązku uzasadnienia i stwierdził, że nie ma konieczności badania zasadności zarzutu dotyczącego naruszenia praw proceduralnych wynikających z art. 108 ust. 2 TFUE.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106